12 Δεκεμβρίου 2014

ς Νικόλαος ο Νέος.

- Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη

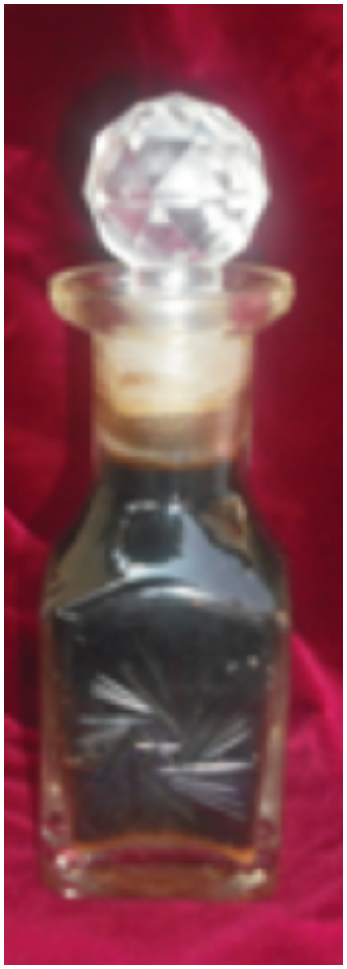
Με την ευκαιρία της αναμνήσεως της ελεύσεως του Σεπτού Λειψάνου του **Αγίου Νικολαόυ του Νέου** στην Ενορία μας που τιμάται στο όνομα Του (10-12-2000)δημοσιεύουμε το κείμενο αυτό που μας απέστειλε η Γερόντισσα **Ισιδώρα** η Υμνογράφος και Καθηγουμένη της Ι.Μονής **Αγ.Ιεροθέου Μεγάρων** σχετικά με τον Οσιομάρτυρα Νικόλαο και την επωνυμία του ως **”Αιματοβλύτου”**.

Θαυμαστός ο Θεός εν τοις αγίοις Αυτού! ο ποιων δι’ αυτών επί της γης ένδοξά τε και παράδοξα, θαύ-ματα μεγάλα και εξαίσια, ών ούκ έστιν αριθμός. Ο ενερ-γών δυνάμεις και σημεία θαυμαστά και εξαίρετα, ωσαύτως δε αποκαλύπτων μυστήρια ακατάληπτα και ανερμήνευτα και βεβαιών φανερώς εν τοις Αγίοις, την ισχύν της δυνάμεως Αυτού της παντοδυνάμου και ισχυράς.

Ὁ ποικίλοις χαρίσμασι τούς Αγίους πολλαπλώς καταπλουτίσας και διαφόροις τρόποις μεγαλύνας την δόξαν τούτων την μεγάλην και υπερένδοξον. Ο δούς πάσι τοις Αγίοις φιλοπαρόχως τας ουρανίους δωρεάς τού παναγίου Πνεύματος και ενί εκάστω διαφερόντως αποκαλύψας την αγιαστικήν σφραγίδα της παρουσίας Αυτού.

Ούτος ο Θεός ημών έδωκε πρωτίστως και εξαιρέτως την χάριν Αυτού εις την αειπάρθενον Μητέρα Αυτού, την Υπεραγίαν Θεοτόκον Μαριάμ, του εισακούειν τα-χέως τας δεήσεις των πιστών, του ενεργείν εκάστοτε πλήθος θαυμάτων εις όσους την επικαλούνται μετά πίστεως και προστρέχουν εις τους θείους Ναούς της και ασπάζονται της ιεράς μορφής της τας εικόνας, εκ των οποίων άλλαι μυροβλύζουν και ευωδιάζουν, άλλαι θαυτουργούν πάραυτα, άλλαι παρέχουν ελπίδος παρηγορίαν και παραμυθίας ανακούφισιν και πάσαν αγαθοδωρίαν. Ό Αυτός Θεός ημών, εις πολλούς Μάρτυρας έδωκε την χάριν της πολυειδούς παρουσίας αυτών, εις τους τόπους όπου προσκυνηματικώς υπό των πιστών τιμώνται και θαυματουργούν. Άξιον αναφοράς τυγχάνει εδώ της οσίας Θεοδώρας της εν Βάστα υπερφυής ύπαρξις και διατήρησις τόσων μεγάλων δένδρων εις την οροφήν του παλαιού μικρού Ναού της, του συμβολίζοντος το σώμα αυτής, τα δε δένδρα την κόμην της κεφαλής της, τό δε παραπλεύρως ρεύμα πού κυλεί ώς ποτάμιον ρείθρον, το μαρτυρικόν αίμα της Αγίας, σημεία διακριτικά πού την ξεχωρίζουν, διά τούτο «δενδροστόλιστος» μπορεί να αποκαλείται.

Εκ παραλλήλου και εις την νήσον Χίον, ό θαλάσσιος αφρός εις τον τόπον του Μαρτυρίου της Αγίας Παρθενομάρτυρος Μαρκέλλης, ο ερυθριάζων και αιματοβαφής, τό ξεχωριστόν της Αγίας ταύτης ιδίωμα δηλοί και τήν ιδιάζουσαν χάριν, την οποίαν παρά Θεού έλαβε, διά τούτο «αιματοβαφής» μπορει να αποκαλείται. Και ο Άγιος Νέος οσιομάρτυς Νικόλαος ο εν Βουνένοις, τώρα εις τον όποιον αφιερούται το παρόν κείμενον, έλαβε παρά Θεού την ιδιάζουσαν χάριν να αναβλύζει αίμα εκ του δένδρου εις το όποιον εμαρτύρησεν, εις τα Βούνενα της Θεσσαλίας. Το δε αίμα τούτο, όταν απεστάλη εις το Χημείον του Κράτους, προς διαβεβαίωσιν τής γνησιότητός του, η απάντησις ήτο ότι περιέχει γνήσια και αληθινά στοιχεία άνθρωπίνου αϊματος, αγνώστου και ασυνήθους ομάδος. Έρχεται λοιπόν η επιστήμη να επικροτήσει και να επικυρώσει, όσα η πίστις παρουσιάζει, όσα ο Θεός ο παντοδύναμος ενεργεί, όσα η αλήθεια γνωστοποιεί και φανερώνει.

Και το πλέον παράδοξον, ότι το αίμα τούτο δεν αλλοιώνεται, όσος καιρός και χρόνος και αν παρέλθει. Απεναντίας έχει ευεργετικάς και θαυματουργικάς ενεργείας, εις όσους το λαμβάνουν, θεραπεύει δέ τας των ανθρώπων ποικίλας νόσους και ασθενείας. Ειθισται την ημέραν της μνήμης τού Αγίου, ήτοι την 9ην Μαΐου εκάστου έτους, να προσέρχονται πλήθη πιστών πλησίον τού Μαρτυρικου δένδρου και να βλέπουν ιδίοις όφθαλμοις το μέγα τούτο θαύμα. Να συλλέγουν δε και το εις μεγάλην ποσότητα αναβλύζον τούτο αίμα, το όποιον συσκευάζουν εις φιαλίδια και τό μεταδίδουν εις τους χρίζοντας θεραπείας ασθενούντας πιστούς. Αλλά και οσάκις, εις άλλην χρονικήν στιγμήν μεταβεί κάποιος εις το δένδρον τούτο, ποιήσει δε μετ' εύλαβείας και πίστεως τον παρακλητικόν κανόνα τού Αγίου, αναβλύζει και τότε πλουσίως το πάντιμον και θαυματουργόν τούτο Μαρτυρικόν αίμα.

Πώς λοιπόν να μην αποκαλέσωμεν τον Άγιον Οσιομάρτυρα Νικόλαον τον εν Βουνένοις «αιματοβλύτην»; Εύλογον και δίκαιον και πρέπον είναι να ονομασθεί «αιματοβλύτης», καθόσον βλύζει αίμα. Κάτι παράλληλον με τον Άγιον Μεγαλομάρτυρα Δημήτριον, που αναβλύζει μύρον εκ τού τάφου αυτού εις την Θεσσαλονίκην, διό και «μυροβλύτης» επεκράτησε να ονομάζεται. Κατά την αυτήν αιτίαν, «αίματοβλύτης», πρέπει νά άποκαλειται άπό τούδε και εις το εξής ο Άγιος

ούτος Νικόλαος ο εν Βουνένοις, καθώς ευλόγως δικαιολογείται.

Προς αύτόν λοιπόν, μετά πίστεως βοήσωμεν δεόμενοι*: Άγιε «αίματοβλύτα» Νικόλαε, βλύσον ημίν συν τοίς τιμίοις αίμασί σου και του θείου έλέους τά ρείθρα και της ευλογίας τάς δωρεάς και τον ποταμόν τής χρηστότητός σου.* Όπως αν μεταλαμβάνοντες εξ' αυτών, την προς Θεόν καταλλαγήν εύρωμεν και γνώμεν τις και ποία εστίν, η της θείας αγάπης προσδοκία. Και σοι μεν Άγιε, την ευχαριστίαν αποδώμεν, τάς ευμενείς πρεσβείας σου έπικαλουμένοι, τω δε Θεω ημών, τω εν Αγίοις θαυμαστώ και δοξαζομένω, την δόξαν την τιμήν και την προσκυνησιν προσφέρωμεν χρεωστικώς, ότι Αυτώ αρμόζει ή μεγαλοπρέπεια νύν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.ΑΜΗΝ.

Υπό Καθηγούμενης Ισιδώρας Μονάχης Αγιεροθεϊτίσσης
Ιερος Ναός Αγίου Νικολάου του Νέου Θηβών
www.inagiounikolaoutouneou.gr